

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 61 מיום 17.5.2022

מיום שלישי, 17 במאי 2022, ט"ז באייר תשפ"ב

נוכחים:

- יו"ר הוועדה וראש המועצה	- מר ניר ברטל
- חבר מועצה	- דורון טישלר
- חבר מועצה	- אלעד כהן
- חבר מועצה	- אודי וילד
- חבר מועצה	- בועז בגריש
- חברת מועצה	- תמר גולן צדוק
- חברת מועצה	- אורנה רייטר

מוזמנים:

- יועמ"ש המועצה	- עו"ד אמיר גופר
- מהנדסת המועצה	- אלישבע ליוש
	- אילנה נגר אלון

נעדרו:

- חברת מועצה	- אביבית אבורוס

על סדר היום:

[1] תב"ר מרכז צעירים.....3

-פרוטוקול-

[1] תב"ר מרכז צעירים

ניר ברטל:

אתה מוכן? סליחה, מה השם?

דיוויד:

דיוויד.

ניר ברטל:

דיוויד?

דיוויד:

כן.

שלמה אפרתי:

אנחנו ב-LIVE, נא להתנהג בהתאם.

ניר ברטל:

יפה. אנחנו מתחילים את ישיבת-המועצה מספר 61, ברובה עם נושא אחד. תב"ר מרכז הצעירים.

שלמה, אתה רוצה רגע לספר לנו על מה מדובר?

שלמה אפרתי:

כן. המשרד לשוויון-חברתי, הוציא קול-קורא להקמת מרכז צעירים. המועצה ניגשה לקול-קורא וקיבלנו תקצוב מהמשרד לשוויון-חברתי. סך-הכול, התב"ר הוא 350 אלף שקלים, כשהמשרד לשוויון-חברתי מקצה 157,500 שקלים. ומתקציב המועצה, חלקו מתקציב המתנ"ס 192,600 שקלים. התקציב יופנה גם לשיפוץ מבנה, גם להצטיידות, גם לפעילויות.

ניר ברטל:

השיעורים לכל דבר מוגדרים, נכון?

שלמה אפרתי:

כן, כן. הקול-קורא מאוד ברור ומסודר. והמשרד לשוויון-חברתי רוצה כבר שנתחיל את הפעילות. זהו. עד כאן.

ניר ברטל:

מי בעד?

תמר גולן-צדוק:

אני רוצה להציע הצעה נגדית. אמרת שהקול-קורא ברור ומסודר, הוא פשוט לא הועבר אלינו.

שלמה אפרתי:

הקול-קורא עצמו.

תמר גולן-צדוק:

שלחתם את ההסכם.

שלמה אפרתי:

כן.

תמר גולן-צדוק:

להסכם יש שבעה נספחים. אמורים להיות שבעה נספחים, אם קוראים את ההסכם, קראתי. צירפת רק את נספח ז. זאת-אומרת נספחים א-ו חסרים.

ניר ברטל:

מהם? מה הכותרות שלהם?

תמר גולן-צדוק:

לקראת ה-, אני זוכרת שהוא על קול-קורא, אני לא זוכרת בעל-פה להגיד מה זה כל נספח, אבל אני יודעת להגיד שהם חסרים. והנושא היה אמור היה לעלות בישיבה הקודמת, שלא התקיימה. וכבר אז נשלח מסמך, אותו מסמך בדיוק, אותו קובץ בדיוק, בלי הנספחים. היו שלוש פניות בנושא, גם אלעד וגם אורנה, אחד מהם פעמיים.

אלעד כהן:

אז.

תמר גולן-צדוק:

אז, ללא תגובה. לא קיבלנו עוד את הנספחים. גם הפעם, קיבלנו את הזימון לישיבה, קיבלנו את המסמך, את הקובץ, ללא הנספחים. שוב, נראה לי שאלעד ביקש לקבל את הנספחים. ולפי-כך, ההצעה הנגדית, אני אגיד את המובן מאליו. אנחנו לא יכולים-

ניר ברטל:

למה?

תמר גולן-צדוק:

אנחנו חיוביים מאוד לגבי מרכז צעירים, אוקיי? אני מעריכה שתהיה הסכמה מלאה סביב השולחן על החשיבות להקמת מרכז צעירים. על זה אין חולק. אבל אנחנו לא יכולים לקבל החלטה בלי הניירת המתאימה.

ניר ברטל:

למה?

אלעד כהן:

למה?

תמר גולן-צדוק:

כי אנחנו רוצים לדון על-סמך מידע. בקול-קורא יש את המצב. אני קראתי ההסכם, אין פה את הבר, הוא מפנה לקול-קורא. איפה הקריטריונים? אני לא הבנתי מה הפעילות שם.

ניר ברטל:

ונגיד שתדעי ש- 20% זה לפעילויות 30% זה להצטיידות, 50% זה לשכר. נגיד, או שיעור אחר. אז מה? אז תאשרי יותר, או פחות?

תמר גולן-צדוק:

קודם-כל, אני רוצה לדעת. השיטה הזאת-

ניר ברטל:

אני מברך על מעורבות, אבל בואי תסבירי-

אלעד כהן:

למה אתם לא מוסרים את זה?

ניר ברטל:

בואי תסבירי מה הקשר בין זה לבין לאשר את הקול-קורא.

תמר גולן-צדוק:

בסדר. למה שאני אאשר?

ניר ברטל:

לאשר את התב"ר.

תמר גולן-צדוק:

אני לא קראתי את הנספחים.

ניר ברטל:

תמר, במקרה הזה, אני חושב שדי כן. אבל אם כבר שאלת.

תמר גולן-צדוק:

טוב, הדיון הזה הסתיים. השיח ביני ובינך הסתיים, אני לא רוצה להקשיב.

ניר ברטל:

זו הייתה אז שאלה לאורנה.

תמר גולן-צדוק:

לא, בסדר. עכשיו-

אלעד כהן:

למה? למה להתנהג ככה?

ניר ברטל:

אתם שאלתם.

אלעד כהן:

למה לפגוע בצורה כזו?

ניר ברטל:

אתם שאלתם.

תמר גולן-צדוק:

אלעד, עזוב, זה לא פוגע בי. אני באמת מעל זה. ההצעה שלי היא שאנחנו נדון בדבר הזה-

ניר ברטל:

מה יש לדון?

אלעד כהן:

תמציא את כל החומרים, פשוט.

תמר גולן-צדוק:

אנחנו נהיה בעד הדבר הזה-

ניר ברטל:

כן.

תמר גולן-צדוק:

אמור להתקיים דיון, אולי יהיה לנו על מה להתדיין, אולי לא יהיה לנו על מה להתדיין.

ניר ברטל:

לא, אנחנו בסך-הכול מאשרים תב"ר.

תמר גולן-צדוק:

אני אגיד לך משהו, שנייה. מה זה "בסך-הכול מאשרים תב"ר"? אנחנו לא חותמת גומי. אני קראתי את ההסכם-

ניר ברטל:

לא, את לא חותמת גומי, את חברת-מועצה שצריכה להגיד אם היא מאשרת, או לא מאשרת. לא יותר מזה.

תמר גולן-צדוק:

אפשר להשלים רגע את המשפט?

ניר ברטל:

אני אשמח.

תמר גולן-צדוק:

לי כבר יש כמה שאלות, אבל אני רוצה-

ניר ברטל:

תשאלו.

תמר גולן-צדוק:

לא. אני אשאל אותן אל מול כל החומר. כשיהיה החומר המלא. אם מצרפים לי הסכמים עם שבעה נספחים, בלי שישה נספחים, אני לא רוצה לנהל על זה את הדיון-

ניר ברטל:

בואי נגיד שקיבלת את כל המסמכים ושאלת את כל השאלות, בסוף תהיה פה איזו הצעת החלטה שיכולה להיות אחרת?

דורון טישלר:

מאיפה אנחנו יכולים לדעת?

תמר גולן-צדוק:

אני לא יודעת, אני צריכה לראות.

ניר ברטל:

לא, אבל אתם אומרים:

"אולי אני אדע ואז תתקבל החלטה אחרת". לא יכולה להתקבל החלטה אחרת.

אלעד כהן:

אבל אנחנו יכולים להתייחס למשהו שלא ראינו?

תמר גולן-צדוק:

ניר, שנייה רגע. שנייה רגע, אלעד.

ניר ברטל:

לא, ברור שאתם לא חייבים להתייחס, אבל אני רק אומר שאתם לא צריכים להתייחס. רק שמגיעים, רוצים לפתוח תב"ר על מרכז צעירים.

תמר גולן-צדוק:

יש לי שאלה אליך:

למה אתה לא מעביר את הנספחים? מה יש בנספחים האלו שאתה לא מעביר אותם?

ניר ברטל:

אני לא העברתי שום דבר שיש לי.

תמר גולן-צדוק:

למה אתה מתעלם מהבקשות שלנו?

ניר ברטל:

אני לא מתעלם, כל בקשה שאני יכולה להיענות לה, אני נענה לה.

תמר גולן-צדוק:

למה אתה לא יכול להיענות לבקשה הזו?

ניר ברטל:

אבל למה את לא יכולה לענות לי, איזו החלטה אחרת תתקבל אם יהיה לך, או לא יהיה לך את הנספחים?

תמר גולן-צדוק:

אני לא נביאה, אני לא יודעת.

דורון טישלר:

אחרי שנדע את הנספחים, נדע.

ניר ברטל:

אז אני אסביר לך. מכיוון שאת לא נביאה ואת לא יודעת, אני אסביר לך.

תמר גולן-צדוק:

בבקשה.

ניר ברטל:

למליאת-המועצה ובפני חברי-המועצה מגיעות הצעות החלטה לפתיחת תב"ר. בגדול שני דברים מההחלטות שמתקבלות, חבל שאני צריך להסביר לך את זה אחרי כל-כך הרבה זמן שאת חברת מועצה, אבל הנה, כדאי שתדעי.

תמר גולן-צדוק:

אתה יכול לוותר על ה-

ניר ברטל:

לא, לא, אני רוצה שתדעי.

תמר גולן-צדוק:

לא.

ניר ברטל:

כי את העלית שאלות וספקות. כשבא להיפתח תב"ר-

אורנה רייטר:

הוא לא רוצה להגיע לגני-שעשועים פשוט.

תמר גולן-צדוק:

אוקיי.

ניר ברטל:

לא, אין לי בעיה.

תמר גולן-צדוק:

לא, בוא נשמע מה דבר המנומק, איך אתה אורז את כל האירוע הזה כשאנחנו כבר למעלה מחודש,

אני חושבת-

אלעד כהן:

חודשיים כבר רודפים אחריך למסמכים.

תמר גולן-צדוק:

רודפים אחרי מסמכים שאמורים להיות אצלך.

ניר ברטל:

אז אני אסביר.

תמר גולן-צדוק:

הסכם שהמועצה חותמת עליו עם המשרד לשוויון-חברתי, יש לו נספחים, איך נחתם כזה בלי הנספחים? זה לא הגיוני.

אורנה רייטר:

אז אתם חותמים על הסכם בלי נספחים?

אלעד כהן:

נשמע לך הגיוני?

ניר ברטל:

כן.

אלעד כהן:

ונניח שאין לך את זה-

אורנה רייטר:

כן? אוקיי, אז אנחנו לא מאשרים לך כסף ציבורי במצב כזה.

ניר ברטל:

כן.

אלעד כהן:

תרים טלפון למשרד לשוויון-חברתי ותגיד להם :
היה לי הסכם מלא, עם נספחים שהלך לאיבוד. תעבירו לי את זה.

ניר ברטל:

לא הלך לאיבוד שום דבר.

אלעד כהן:

אתה מצפה?

שלמה אפרתי:

אלעד.

ניר ברטל:

רגע, רגע. אני רוצה להסביר לתמר את מה שהיא לא מבינה עדיין ולדעתי אני גם חושב שאני יודע
מי הטעה אותה לחשוב. בסוף, כשמציאה פה הצעת-החלטה על תב"ר, מליאת-המועצה צריכה
להחליט בגדול שני דברים :

1. מה השם של התב"ר - מרכז צעירים, שיפוץ בית-ספר וכל-מני דברים כאלו. והדבר השני מרכיבים
את הסכומים. זו הסמכות של מליאת-המועצה. מי שלא טוב לו עם גדר הסמכות שהוקצב למליאת-
המועצה? שיפנה למשרד-הפנים ויתחיל לשנות מה הסמכות, או לא בסמכות חבר-מועצה. זה מה
שאת צריכה לאשר.

תמר גולן-צדוק:

אני צריכה לאשר את השם של התב"ר ואת הסכומים?

ניר ברטל:

נכון מאוד.

אלעד כהן:

אין בעיה, שיחשוב מה שהוא רוצה.

תמר גולן-צדוק:

אין בעיה, אתה לא במציאות שזה אפשרי כרגע, כי עובדה-

ניר ברטל:

נכון, את, המציאות זו את.

תמר גולן-צדוק:

נכון, אני המציאות ואני פה, ואני לא הולכת לשום מקום לצערך.

ניר ברטל:

לא רק לצערי, אלא לצער הרבה מאוד תושבים.

תמר גולן-צדוק:

ואני רוצה לראות, לצער הרבים מאוד, כי אני באמת נזק ליישוב.

ניר ברטל:

בהחלט.

תמר גולן-צדוק:

נכון, בהחלט.

ניר ברטל:

את אפילו לא מבינה את זה, אני מנסה להסביר לך.

תמר גולן-צדוק:

נכון, אני לוקחת על עצמי, אני נזק גדול ליישוב.

דורון טישלר:

ניר, נו באמת.

ניר ברטל:

מה, אתה רוצה שאני אצטט לך מקבוצות WhatsApp, דורון? אתה בא אליי עם "נו באמת? תתבייש לך.

תמר גולן-צדוק:

אני מבקשת לראות את החומרים שעליהם אני מצביעה. אני לוקחת על עצמי שבאמת-

ניר ברטל:

החומר שעליו את מצביעה כתוב לך בזימון לישיבה.

תמר גולן-צדוק:

אתה רוצה לפתוח את זה ולראות שזה חסר?

ניר ברטל:

בואי נפתח, בבקשה.

אלעד כהן:

אני יכול להשלים משהו, דורון?

תמר גולן-צדוק:

שנייה, רגע. אני פשוט, רק אני רוצה להגיד את ההקצאה.

אלעד כהן:

רק תן לה לסיים, כי אתה קוטע אותה כל הזמן.

ניר ברטל:

לא, היא ביקשה לפתוח ושאני אסביר לה.

תמר גולן-צדוק:

יש הצעה להסכם של המשרד לשוויון-חברתי.

ניר ברטל:

היא מאוד רלוונטית לפתיחת התב"ר. החומר שעליו מצביעים, הוא כדלקמן:
תב"ר מרכז צעירים, סך התב"ר 350 אלף ש"ח. מקורות התב"ר:
המשרד לשוויון-חברתי 157,500 ומתקציב המועצה 192,500. זה החומר שצריך.

אורנה רייטר:

200 אלף ש"ח את צריכה, יש לך צ'ק?

תמר גולן-צדוק:

חותמת גומי.

ניר ברטל:

את לא חותמת גומי.

תמר גולן-צדוק:

אוקיי. אז מה שאני מציעה, ההצעה שלי הנגדית היא שלאחר שיועבר ההסכם על כל נספחיו, אנחנו מוכנים תוך 48 שעות לקיים על זה דיון והצבעה.

ניר ברטל:

אחלה. ונגיד ויועבר ונקיים דיון, במה יכולה להשתנות הצעת ההחלטה?

תמר גולן-צדוק:

זה לא רלוונטי.

דורון טישלר:

תלוי מה כתוב במסמכים.

ניר ברטל:

לא, זה רלוונטי.

תמר גולן-צדוק:

לא, זה לא רלוונטי.

ניר ברטל:

לא, זה מאוד רלוונטי.

אורנה רייטר:

זה לא רלוונטי להצעת-ההחלטה.

ניר ברטל:

אוקיי, זו תשובה טובה. אין לי תשובה "אני לא רוצה להעלות".

אלעד כהן:

זו תשובה מצוינת למי שמתחמק.

ניר ברטל:

אני לא מתחמק, אני רק אומר-

אלעד כהן:

לא צריך, אל תענה.

ניר ברטל:

אולי גם את רוצה שנסייד לך את הבית ואז נבוא להצביע על זה?

אלעד כהן:

אל תעני.

ניר ברטל:

זה גם משהו שאת רוצה שיכול יהיה לקרות? כי זה לא רחוק. כי בסוף אלו-

תמר גולן-צדוק:

אני פשוט סיימתי.

ניר ברטל:

זה בסדר, תמר. אם אין לך דברים נוספים-

תמר גולן-צדוק:

לא, אתה שואל שאלות, אבל אני סיימתי.

ניר ברטל:

אני הבנתי, שמעתי.

אלעד כהן:

אני רוצה רק להוסיף.

ניר ברטל:

רגע, שנייה. אני לא נתתי לך את זכות-הדיבור, אלעד. תודה. אני רק בא ואומר שבסוף, אם את לא יודעת להגיד איזו החלטה אחרת יכולה להתקבל פה, אז כנראה שאת לא באמת מבינה גם את תפקידך וגם את מה שאת עושה, ומה שאת יכולה לעשות.

תמר גולן-צדוק:

אני לא מתעסקת בספקולציות. כשאני אראה את החומר, אני אשאל את השאלות שלי, אני אבין מה שאני רוצה להבין, ואני אצביע בהתאם למה שאני מבינה. נורא פשוט.

ניר ברטל:

בסדר גמור. ולכן אני רק בא ואומר, שבסוף ההחלטה לא תהיה אחרת מההחלטה שכתובה פה באופן מהותי ואם את רוצה לתקוע דברים בכל-מני תירוצים, אז את עושה את זה היטב. בבקשה, אלעד.

אלעד כהן:

יפה שאתה אומר שהיא מיצתה את מה שהיא אמרה, היא גם המשיכה לפני שביקשתי את זכות-הדיבור, היא המשיכה והסבירה ובצדק, שחבר-מועצה צריך לדעת על מה הוא מצביע וההסכם שהמצאת אותו, זה הסכם עם כל הנספחים. וכשתמציא את כל המסמכים, אמרה תמר ובצדק, נקיים-

ניר ברטל:

חברת-מועצה לא קובעת על מה נצביע-

אלעד כהן:

לא, ממש לא.

ניר ברטל:

היא מצביעה על פתיחת תב"ר למרכז צעירים. כן, בוודאי.

אלעד כהן:

אנחנו נקיים דיון, ואני מניח שאם לא יהיו בעיות, נאשר את זה. ולכן, זו הצעת-ההחלטה שתמר הציעה.

ניר ברטל:

נניח שאתה-

אלעד כהן:

אני ביקשתי את זה ארבע פעמים. שלוש פעמים בישיבה הקודמת-

ניר ברטל:

אלעד, מסמכים שהיו לנו, העברנו לך.

אלעד כהן:

בסדר, הצחקת אותי.

ניר ברטל:

בסדר, הצחקתי אותך, אתה מוזמן לצחוק ביחד עם דורון.

דורון טישלר:

טוב. אני לא צוחק, אני עצוב.

ניר ברטל:

אני חושב שגם אלעד בטוח לא צחק.

אלעד כהן:

אני עצוב, אני עצוב. שלושה מיילים נשלחו לכם לקבל את הנספחים ולא שלחתם.

ניר ברטל:

אבל אם היו לי את הנספחים הייתי מביא לך.

דורון טישלר:

לא יכול להיות שאין לך את הנספחים.

אלעד כהן:

ולא יכולת לבקש את הנספחים?

ניר ברטל:

לא, למה שאני אטרח בשבילך?

אלעד כהן:

למה שתטרח בשבילי. אז למה שאני? איך אתה מצפה ממני לאשר דברים שאני לא יודע מה זה?

ניר ברטל:

ממך, אלעד, כבר אין לי שום ציפייה.

אלעד כהן:

אה, אוקיי.

אורנה רייטר:

200 אלף שקל.

ניר ברטל:

ברור לי לחלוטין שאתה-

אלעד כהן:

נטול ציפיות.

ניר ברטל:

בוא, אתה כל דבר שאפשר לתקוע, שיכול להיות טוב ביישוב, אתה דואג לעשות את זה. אתה יודע מה? פעם הייתי אומר שאפשר לצפות את זה ממך, אבל אתה כבר עושה את זה באופן קונסיסטנטי.

אלעד כהן:

בינתיים מי שצדקה זו הייתה תמר.

ניר ברטל:

נכון, נכון. תודה.

אלעד כהן:

תעביר את הנספחים ונתקדם.

ניר ברטל:

אם היה לי אותם הייתי מעביר.

אלעד כהן:

תבקש מהם. איך יכול להיות שחתמת על הסכם בלי נספחים?

ניר ברטל:

אני לא רוצה לבקש. תבקש אתה. קורה.

אלעד כהן:

אתה מקשיב לעצמך?

ניר ברטל:

כן.

אורנה רייטר:

קורה, קורה.

ניר ברטל:

נכון, זה קול-קורא.

אלעד כהן:

אין דבר כזה, אתה חתום על הסכם עם נספחים, איפה הם?

אורנה רייטר:

אולי זה נושא למבקרת לבדוק.

ניר ברטל:

אני חושב שכן, אני חושב שכן. ואחרי שהיא מצאה שהכול תקין, תגידו לה שהיא עשתה לא טובה.

אורנה רייטר:

אה, כי הכול תקין.

ניר ברטל:

לא, יש ממצאים. יש ליקויים ויש דברים שמתקנים. חבל שלא קראתם את הדו"ח.

אורנה רייטר:

לא, אמרת "הכול תקין", זה לא קרה. זה עוד לא קרה.

ניר ברטל:

חכי, אולי-, את בחרת את הנושא.

אלעד כהן:

בוא נקיים הצבעה על זה וזהו.

ניר ברטל:

מישהו רוצה להביא איזו הצעת-החלטה אחרת?

אלעד כהן:

מבחינתנו הצענו.

ניר ברטל:

מה הייתה ההצעה? להצטער?

תמר גולן-צדוק:

ההצעה הייתה שלאחר שיועברו המסמכים במלואם, ההסכם ושבעת הנספחים שלו, אנחנו מוכנים תוך 48 שעות, לקיים על זה דיון והצבעה.

ניר ברטל:

אז ההצעה היא שאתם מוכנים? זו ההצעה?

אורנה רייטר:

לקיים דיון.

ניר ברטל:

אוקיי. מי בעד שהם מוכנים לקיים דיון

אלי הוד:

יש בעיה של מספרים?

ניר ברטל:

יכול להיות, לא אצלנו.

אלעד כהן:

נראה לך הגיוני, אלי הוד, שיש נספחים בהסכם שאף אחד לא מוצא אותם?

ניר ברטל:

גם לי לא נראה הגיוני שמרמאים את-, טוב, עזוב.

אלעד כהן:

תהיה פעם אחת אובייקטיבי.

אלי הוד:

אני נתקל ב-

תמר גולן-צדוק:

אלעד, אתה רוצה לנסח את זה כהצעה?

אלעד כהן:

אני אנסח.

ניר ברטל:

לא, לא, לא, יש הצעת-החלטה, תודה.

אלעד כהן:

סליחה?

ניר ברטל:

אני סולח.

אלעד כהן:

אני מנסח את הצעת-ההחלטה.

ניר ברטל:

לא, תמר ניסחה פעמיים.

אלעד כהן:

אז היא מבקשת שאני אנסח. הדיון בתב"ר יידחה עד לאחר שיומצאו לחברי-המועצה כלל הנספחים, שהם נספחים להסכם נשוא-הדיון. דיון בנושא ייערך בתוך 48 שעות, לאחר שיומצאו כלל הנספחים.

ניר ברטל:

ו-72 לא יכול להיות?

אלעד כהן:

תלוי בדך, כמה זה דחוף לך.

ניר ברטל:

לא, זו הצעת-החלטה שלך, לא שלי.

אלעד כהן:

.up to you

ניר ברטל:

אז אני מחליט מה בהצעת-ההחלטה שלך?

אלעד כהן:

מבחינתי 48, לכל הפחות. 48, 72.

תמר גולן-צדוק:

אתה מתקטנן אחד.

ניר ברטל:

אני מתקטנן?

תמר גולן-צדוק:

אנחנו צריכים 48 שעות.

אלעד כהן:

96, חמישה ימים. תחליט אתה, אין בעיה.

ניר ברטל:

בסדר.

אלעד כהן:

ככל שתעביר את זה מהר יותר, כך יתקיים דיון.

ניר ברטל:

בסדר. אם היה לי, הייתי מעביר מזמן.

אלעד כהן:

אז תבדקו מחר.

תמר גולן-צדוק:

אם חתמת בלי הנספחים, זו בעיה שלך.

אלעד כהן:

זה נראה לך הגיוני שחתמת על ההסכם בלי נספחים?

ניר ברטל:

בוודאי.

אלעד כהן:

אוי ואבוי לך שאתה עושה דבר כזה.

ניר ברטל:

אוי ואבוי, אוי ואבוי.

אלעד כהן:

אז כנראה שלא קראת את ההסכם בכלל.

ניר ברטל:

נכון, בוודאי שלא קראתי את ההסכם.

אלעד כהן:

אתה חותם על הסכם בלי לקרוא?

ניר ברטל:

בוודאי.

אלעד כהן:

השם ישמור.

ניר ברטל:

אתה יודע על כמה הסכמים אני חותם כל יום?

תמר גולן-צדוק:

כן, כולנו סובלים מזה. קדימה.

ניר ברטל:

אני רוצה לחזור ולהגיד שבסוף יש פה חברת-מועצה, שבאה ואומרת שהיא צריכה לקרוא נספחים, שאני בטוח, שאין לי ספק שהיא אפילו לא תקרא אותם ולא תטרח לקרוא אותם, בשביל לאשר כסף שהממשלה רוצה לתת לנו, אני חושב שהיא לא מבינה את גדר אחריותה וסמכותה וחבל שמשתמשים פה בכל-מני תירוצים, על-מנת לתקוע ולעכב פה דברים ביישוב, בדברים שאין להם שום משמעות והשלכה, אבל אלו חברי הציבור שזכו ביישוב. מי בעד הצעת-ההחלטה כפי שהיא כתובה? לפתוח תב"ר למרכז צעירים. בעד - ניר, אודי ואלי. נגד - אורנה, תמר, בועז, אלעד ודורון. הצעת ההחלטה לא עברה.

ניר ברטל:

מי בעד הצעת-ההחלטה שאלעד ניסח? בעד - תמר, בועז, דורון, אורנה ואלעד. נגד - ניר, אודי ואלי. הצעת-ההחלטה של אלעד עברה.

ניר ברטל:

מישהו רוצה להוסיף משהו? תמה ונשלמה לישיבת-המועצה, אנחנו עוברים לנושא הבא.

הצבעה:

בעד:

תמר גולן צדיק, בועז בגריש, דורון טישלר, אורנה רייטר ואלעד כהן.

נגד:

ניר ברטל, אודי וילד, אלי הוך.

החלטה:

הדיון בתב"ר יידחה עד לאחר שיומצאו לחברי-המועצה כלל הנספחים, שהם נספחים להסכם נשוא-
הדיון. דיון בנושא ייערך בתוך 48 שעות, לאחר שיומצאו כלל הנספחים.

-המליאה ננעלה-

בברכה,

שלמה אפרתי
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה